

gjaldt en Gert Petersen, der plejede hjertelig omgang med KGB. Det gjaldt borgerskabets hofnar, Klaus Rifbjerg, som hyldede den østtyske politistat og skrev et smædedigt mod den landsforviste digter Solzjenitsyn, og det førte til fodnotepolitikken i 1980'erne.

I dag vil denne opinionsdannerelite selvsagt gøre, hvad den kan, for at slette sine egne spor og undgå, at perioden bliver udforsket til bunds af en fri, kritisk historieforskning, men det skal ikke lykkes den.

Kl. 14.25

Vi har ikke brug for embedsmandsundersøgelser med eventuelle retsvirkninger, vi har ikke brug for ny udrensning eller hævn, vi skal ikke have sejrherrens rettergang, men vi har brug for det ene, at sandheden bliver sagt, sandheden for sandhedens egen skyld, så meget mere som de medløbere, der dengang hævdede at være på retfærdighedens side, stadig vil gælde for profeter, der viser folket den rette vej mod det paradys, som de altid så lige om hjørnet. I dag hedder det bare noget andet, f.eks. det multietniske paradys.

Det er meningsløst, når det i debatten om en historisk kulegravning af den kolde krigs medløberi er blevet anført, at nu er der jo allerede to undersøgelser i gang, PET-kommissionens og DUPI's, og hvad skal vi så med en tredje? Jeg noterede med glæde, at det sagde statsministeren heller ikke. Som om en forkromet embedsmandsundersøgelse kan erstatte en fri historisk forskning. Det ville jo svare til, at man hævdede, at en fri dagbladsreportage er overflødig med henvisning til, at der for tiden udarbejdes en embedsmandsrapport i et eller andet kontor.

Hertil kommer så, at det såkaldte DUPI eller IIS ud fra en fri forsknings synspunkt er en mere end tvivlsom konstruktion, hvis troværdighed på det sidste er blevet alvorligt anfægtet, bl.a. af professor Niels Thomsen. Som Udenrigsministeriets forlængede arm vil et sådant institut næppe kunne arbejde frit, og netop fra dette institut har der været udfoldet påfaldende stærke bestræbelser på at forhindre, at Bent Jensens historiske arbejde blev virkeliggjort.

Vi glæder os over, at den historikerundersøgelse, som statsministeren med rette krævede i 1999, og som alt for længe er blevet modarbejdet, snarest kan gå i gang med den arkivadgang, som er uomgængelig nødvendig, for at sandheden om den kolde krigs medløberi kan se dagens lys, ikke den endelige sandhed om perioden, for den endelige sandhed om noget som

helst findes kun i totalitære hjerner, men blot den sandhed, der lufter ud, sådan at vi måske kan trække vejret lidt friere.

Formanden:

Jeg har noteret tre medlemmer for korte bemærkninger. Den første er hr. Aage Frandsen, derefter hr. Jeppe Kofod og hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Langballe talte for en fri forskning. Så forstod jeg også, at hr. Langballe argumenterede imod, at man skulle nøjes med en statsautoriseret forskning, som ligger f.eks. i Institut for Internationale Studier. Var det så ikke et svar til statsministeren og ikke svar til nogen af dem, der eventuelt skulle undersøges?

Når vi fra SF's side argumenterer for den frie forskning, så er det ud fra, at vi ønsker en så fri forskning som overhovedet muligt, fri forstået på den måde, at der også skal være friere arkivadgang – jeg vil gerne lige minde hr. Langballe om, at det er ikke, fordi Dansk Folkeparti har bidraget synderligt til dét – og en fri forskning forudsætter, at alle kan forske.

Hvem er det så, hr. Langballe i den forbindelse argumenterer imod her i Folketinget? Er det regeringen, hr. Langballe argumenterer imod, eller hvem er det, hr. Langballe argumenterer imod?

Når jeg kommer med mit indlæg, vil jeg argumentere meget stærkt for den størst mulige form for fri forskning, også langt friere end den, som regeringen har i sin mere eller mindre statsautoriserede undersøgelse via Institut for Internationale Studier.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil bare spørge hr. Jesper Langballe, om hr. Jesper Langballe har set udenrigsministerens indlæg i dag i Jyllands-Posten, hvor udenrigsministeren under overskriften »Den borgerlige borgerkrig« skriver om udpegningen af Uffe Ellemann-Jensen til formand:

»... og hvem kunne det borgerlige Danmark egentlig være mere tilfreds med og tryk ved, når f.eks. denne studie i Den Kolde Krig skal føres til ende?«

Altså med andre ord udnævner man først udenrigsministeren i den kolde krigs sidste tid, og dernæst skriver den nuværende udenrigsminister, at denne person måske indirekte vil blan-